

Et farlig spill – som vi taper

human-synthesis

Et farlig spill – som vi taper

HUMAN SYNTHESIS

email: humansynthesis0@gmail.com

Jon Gulbrandsen 11. mars

Partilederdebutt i Bergen. Foto: Scanpix.

Norske politikere driver et farlig spill når de vil gi fra seg råderetten til natur- og energiresursene våre, erklærer en kostbar og meningsløs krig mot klimaet, snikmelder oss inn i EU, masseimporterer mennesker som programmerklærer at de ønsker å utslette oss, og lar resten av samfunnet forfalle.

Det er farlig fordi de gjør alt dette uten å spørre oss, det er farlig fordi de lar seg velge på andre premisser enn de styrer ved, og det er farlig fordi vi på sikt risikerer å miste velstanden vår. Resultatet er et hodeløst semi-diktatur som går på omgang mellom to nesten helt like partier.

Dette er veldig alvorlig, fordi den dagen det går opp for folk at vi ikke lenger har noe egentlig demokrati, da kan reaksjonene også bli udemokratiske, og vi risikerer revolusjon og anarki. Men jeg tror denne tanken aldri har streift norske politikere fordi de har vennet seg til at de har et regimetro pressekorps som lojalt følger Noam Chomskys prinsipp fra the Common Good;

“The smart way to keep people passive and obedient is to strictly limit the spectrum of acceptable opinion, but to allow a very lively debate within that spectrum.”

Eller med andre ord, en typisk NRK-debutt.

Nordmannens karakter svakheter

En av de strategiske vurderingene som ble gjort før det tyske angrepet på Norge 9. april 1940, var en analyse av den norske folkesjelen, ført i pennen av den tyske marine-attachéen i Norge, Korvettenkapitän Richard Schreiber. Han skriver: “Nordmannen er etter sitt vesen innesluttet og tilbakeholden, langsam til å tenke og handle”. De regnet altså med at det ville være relativt trygt å invadere oss, fordi vi er for trege til å mobilisere et motangrep.

De fikk stort sett rett, men med et viktig unntak: Noen unge menn tok skjeen i egen hånd, til tross for manglende ordrer og til tross for at den nye regjeringen kalte dem forbrytere. I dag ville disse unge mennene antakelig blitt kalt “høgrekstreme populistar”, i alle fall av NRK, men det betyr omtrent det samme, og hensikten er også noenlunde den samme vil jeg tro – å sørge for arbeidsro.

Det vi opplever i dag er et vel så dramatisk angrep på norsk suverenitet som den gang, men fordi frontlinjene er mer uklare nå, og fordi angrepet kommer fra lukkede rom med anonyme aktører både innen- og utenlands, er de foreløpige reaksjonene fra Ola Nordmann famlende og relativt tamme.

Slik unngår de mediernes søkelys, men slik har de også konstruert en trykkoker uten sikkerhetsventil.

Imidlertid er det en stille demring på gang, og noen har begynt å skrive. Ikke i riksmidlene hvor sensuren nå er nærmest total, men på den delen av internett som ennå ikke kontrolleres. Og det er dette området som nå er under angrep, og tradisjonen tro kommer angrepet fra venstre.

Et farlig spill – som vi taper

Eksempelvis forlanger Anne Holt bare uten videre at "noen må gjøre noe med Resett", Raymond Johansen krever at meningsavvikere må "fratas mikrofonstativet og bekjempes" mens Lars Gule fortsetter å brunmale dissidenter i kommentarfeltene, med støtte av Oslo Kommune. De får også internasjonal støtte, blant annet av Marc Zuckerberg.

Men hva er motivene deres? Om dette tier de, men fellesnevneren for Brundtland, Stoltenberg, Støre og Solberg er at de primært ser på seg selv som internasjonale politikere med en global agenda, og bare sekundært som norske politikere med en nasjonal agenda.

Det er altså ikke Norge de primært representerer, men verden.

Men hvordan kan de sette seg så store mål når de representerer et land som bare huser 0,07 prosent av verdens befolkning? Svaret gir seg selv: For det første har de på en eller annen måte utviklet et selvbilde som er omvendt proporsjonalt med sin egen betydning, og for det andre er en slik rolle bare realistisk dersom de har tenkt å betale for det.

Og det er også hva de gjør, ikke bare i form av natur- og energiressurser, men også enorme beløp til George Soros og Hillary Clinton, uten reservasjoner. Og de gir milliarder til mektige nasjoner som Kina, Brasil, Kongo og India i form av bistand, klimatiltak og regnskogsprogrammer, uten at dette resulterer i noe som helst målbart eller konkret, verken i form av mat, CO2, klima eller regnskog.

Det eneste vi får igjen er en og annen trussel fra Kina.

Det står egentlig bare tilbake én vinner, og det er en svært så engere krets av norske toppolitikere med ambisjoner om å redde verden, men uten et fnugg av kunnskap om hvordan de skal gjøre det.

Men de erobrer likevel den ene internasjonale toppstillingen etter den andre. Resten, og det vil si alle oss andre, står igjen som tapere.

Publisert: mar 11, 2018 @ 7:16 pm

ENGLISH TRANSLATION:

A dangerous game - which we will lose

Jon Gulbrandsen - 11. March

Partilederdebutt in Bergen. Photo: Scanpix.

Norwegian politicians play a dangerous game when they want to give up the right to our natural and energy resources, declaring an expensive and meaningless war on the climate, sneaking us into the EU, mass importing of people who propose that they want to wipe us out and let the rest of society fall apart.

It's dangerous because they do all of this without asking us, it's dangerous because they can choose from other premises than they know, and it's dangerous because in the long run we risk losing our prosperity. The result is a headless semi-dictatorship that runs between two almost identical parties.

Et farlig spill – som vi taper

This is very serious because the day it is up to people that we no longer have any real democracy, then the reactions can also become undemocratic and we risk revolution and anarchy. But I think this thought has never touched Norwegian politicians because they have agreed that they have a faithful regiment which loyally follows Noam Chomsky's principle from the Common Good;

"The clever way of keeping people passive and obedient is to strictly limit the spectrum of acceptable meaning, but to allow a very lively debate within that spectrum"

Or in other words, a typical NRK debate.

The Norwegian weakness of character

One of the strategic assessments made before the German attack on Norway, April 9, 1940, was an analysis of the Norwegian people's soul, led by the German navy attache in Norway, Corvette Captain Richard Schreiber. He writes: "The man of the north is concealed and restrained, slow to think and act." They, therefore, thought it would be relatively safe to invade us because we are too slow to mobilize a counterattack.

They were pretty right, but with an important exception: Some young men took the spoon on their own, despite missing orders and despite the fact that the new government called them crimes. Today, these young men would probably have been called "high-rise, populist", at least NRK, but that means about the same, and the purpose is also about the same, I think, to provide for a job.

What we are experiencing today is such a dramatic attack on Norwegian sovereignty at the time, but because the front lines are more unclear now and because the attack comes from confined spaces with anonymous actors both at home and abroad, the preliminary reactions from Ola Nordmann are staggering and relatively tame.

This way they avoid the searchlights of the media, but they have also designed a pressure cooker without a safety valve.

However, there is a silent demise on time and some have started writing. Not in the rich media where the census is now almost total, but on the part of the internet that has not yet been checked. And this area is now under attack, and the tradition of faith is the attack from the left.

For example, Anne Holt simply demands that "someone must do something about resettlement," Raymond Johansen demands that disagreements must "be deprived of the microphones and be fought" while Lars Gule continues to brown paint dissidents in the commentary, with the support of Oslo Municipality. They also receive international support, including Mark Zuckerberg.

But what are their motives? If this is the case, but the common denominator of Brundtland, Stoltenberg, Støre and Solberg are that they primarily look at themselves as international politicians with a global agenda, and only secondary as Norwegian politicians with a national agenda.

It is not Norway, therefore, that they represent primarily, but the world.

Et farlig spill – som vi taper

But how can they set such great goals when they represent a country that only houses 0.07 percent of the world's population? The answer gives itself: First, they have somehow developed a self-image that is inversely proportional to its own meaning, and secondly, such a role is only realistic if they plan to pay for it.

And that's what they do not only in terms of natural and energy resources, but also huge amounts to George Soros and Hillary Clinton, without reservations. And they provide billions to powerful nations like China, Brazil, Congo and India in the form of aid, climate change and rainforest programs, without resulting in anything measurable or concrete, either in terms of food, CO2, climate or rainforest.

The only thing we get again is the threat from China.

It's really just a winner, and it's a very keen circle of Norwegian top politicians with ambitions to save the world, but without a fiddle of knowledge about how to do it.

But they still conquer one international top position after another. The rest and that is all of us others, are left as losers.

Published: Mar 11, 2018 @ 7:16 pm

[Islandsk bombe - Nei til Acer energipakke](#)

[WHO and WHAT is behind it all ? : >](#)

The bottom line is for the people to regain their original, moral principles, which have intentionally been watered out over the past generations by our press, TV, and other media owned by the Illuminati/Bilderberger Group, corrupting our morals by making misbehaviour acceptable to our society. Only in this way shall we conquer this oncoming wave of evil.

Commentary:

Administrator

HUMAN SYNTHESIS

All articles contained in HUMAN-SYNTHESIS are freely available and collected from the Internet. The interpretation of the contents is left to the readers and do not necessarily represent the views of the Administrator.

ORIGINS OF ILUMINATI

THE OTIUM POST

THE OTIUM GUARD

HUMAN SYNTHESIS

NORGE UT AV EU - EØS/SCHENGEN